

кѡнницы съ голѣмы кѣчета [хрѣтки], лепърди [каплѣни] и загари [копѡи]. Забиколѣли сѣчката гора, пѣснѣли загарице, леопърдыце, и хрѣтките, и така ги иловѣли, и ги завѣли при Алексѣндра. Алексѣндръ повелѣлъ и ги ислѣли, оудрѣли ги, и сѣшили кѡжыце имъ, и намѣрели въ оутрѡбыце имъ безчѣсленно богѣтство отъ многоцѣнны камѣнѣ. Повелѣлъ на Персыце и ислѣли мѣсото имъ, и было пѡ-слѣдко отъ сѣчките фъркѣти и четверѡнѡги.

АЛЕКСѢНДРЪ СЕ ВРѢЩА ВЪ ВИДѢЛОТО.

Отъ тамо пакъ станѣлъ и вѣрвѣлъ 6: дни, и отишѣлъ на сѣнорѣтъ Индѣйскѣи, и ислѣзли на видѣлинѣта свѣтѡвна. Были се заминѣли 6: мѣсѣцы отъ когѣто бѣлъ видѣлъ писмѣта въ Илѣопѡль, коѣто показѡвали смъртъта мѡ, и сѣкога бѣлъ кахѣренъ, когѣто мѡ дохѡдѣло на оумѣтъ. Тамо смыслилъ ѣдинонѡгѣце и засмѣлсе. Видѣли го Македѡнцыце и се зарѣдокали и тѣи, понѣже кахѣрѣтъ когѡто имѣлъ Алексѣндръ, незнаѣли, зацѡто показѡвалъ лицѣто си кѣсело. Цѣрь Пѡро Индѣйскѣи като се нахѣилъ, зацѡ Алексѣндръ дошѣлъ на Сѣнорѣтъ мѡ, писѣлъ мѡ писмѡ, и мѡ го прѣтилъ тѡфакси съ ѣдинъ послѣнникъ мнѡго вѣренъ.

ПОРО ПИСУВА НА АЛЕКСѢНДРА.

Беликѣи цѣрь Пѡро Индѣйскѣи, коѣто свѣти като Бѡга, на цѣрѣ Алексѣндра. Чѡхъ за тебе, зацѡ-